

עמ"י 33154/05/17 - יחידת תביעות להב 433 נגד גלעד אדלר

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"י 33154-05-17 יחידת תביעות להב 433 נ' אדלר
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
עוררת	יחידת תביעות להב 433
נגד	
משיב	גלעד אדלר

החלטה

מבוא

ערר על החלטת ביהמ"ש קמא (כבוד השופט זיו אריאלי) מתאריך 14.5.17 במסגרתה הורה ביהמ"ש כי התנאי בדבר הרחקת המשיב מבניין העיריה בצפת ומוסדותיה יבוטל וכן יבוטלו תנאים מגבילים נוספים.

כללי

כנגד המשיב, ששימש עוזר ראש עיריית צפת, מתנהלת בחודשים האחרונים חקירה במסגרתה הוא ואחרים נחקרים בחשד לעבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים ועבירות אחרות. בקיצור נמרץ, מדובר בחקירה שנוגעת - ככל שהדברים נוגעים למשיב - בעיקר לחשדות לקבלת טובות הנאה מקבלן שחברתו בונה בצפת ולניצול כוחו בעירייה כדי לסייע לאותו קבלן שלא כדין. המשיב נעצר בתאריך 6.2.17 ובתאריך 12.2.17 שוחרר בתנאים מגבילים שכללו, בין היתר, הרחקה ממוסדות העיריה.

ההגבלות שצוינו לעיל נקבעו בהחלטתו של ביהמ"ש קמא מתאריך 6.4.17. במסגרת ההחלטה נקבע - ואקדים ואציין כי לאחר עיון בעיקר חומר החקירה, אני תמים דעים עם ביהמ"ש קמא בהקשר זה - כי מדובר בחשדות כבדים ומבוססים; כי על פני הדברים אין מדובר במעידה חד פעמית אלא מדובר במערכת יחסים מושחתת על פני הדברים וממושכת; כי השפעתו של המשיב על עבודת העיריה הינה דומיננטית וניכרת בתחומים שונים שלה; וכי המשיב פעל על פני הדברים באופן נמרץ לקידום (שאינו כדין) של פרויקטים שחרגו מן הדין ואף פעל לשיבוש מהלכי אכיפה בהקשר זה.

ביהמ"ש קמא קבע - וגם בהקשר זה אני מסכים עמו - כי העילות המרכזיות להטלת המגבלות הינן החשש לשיבוש חקירה ותיאום עדויות וכן החשש שמא חזרתו למקום העבודה תקל עליו בביצוע עבירות דומות. בהקשר זה, הפנה ביהמ"ש לכך כי מדובר במי שנשא בתפקיד מרכזי בעירייה ולהשפעתו על עובדים. צוין בהקשר זה כי:

"שובו לתפקיד זה ולעמדת הכח הכרוכה בו, יוצרים חשש להשפעה על עדים - חשש אשר אומנם יפחת בהמשך וככל שיחלוף הזמן, אך יש להניח כי לא יתאיין לחלוטין אף בחודשים הקרובים, ככל שחקירת המשטרה תבשיל לכדי כתב אישום. בנסיבות אלו, להבנתי, הרחקתו של החשוד מהסביבה האנושית והמקצועית שבה בוצעו המעשים המיוחסים לו - מהווה את ה"ליבה" של חלופת המעצר ושל התנאים המגבילים".

בשים לב לאמור לעיל, וליתר השיקולים אשר פורטו בהרחבה, אסר ביהמ"ש קמא על המשיב ליצור כל קשר עם מי מהמעורבים בפרשה ולהיכנס לבנין העירה או למוסדותיה למשך 30 יום.

בתאריך 14.5.17 ניתנה החלטה נוספת של ביהמ"ש בנדון. חרף קביעת בית המשפט קמא כי החשדות כנגד המשיב התבססו, נקבע שנקודת האיזון השתנתה באופן שאינו מצדיק עוד את המגבלה בדבר איסור העיסוק בתפקיד עוזר ראש העיר ובהקשר לאיסור הכניסה לבנין העירה ומוסדותיה. המסקנה נומקה בזמן שחלף ובכך שעל פני הדברים תוגשנה מצד העוררת בקשות נוספות וזאת משום שלא ברור מתי תסתיים החקירה וגם לאחר שתסתיים החקירה, המועד להגשת כתב האישום, אם בכלל, אינו קרוב. בנוסף, הפנה ביהמ"ש קמא לכך כי בעניינו של ראש העירה, מר אילן שוחט, שאף הוא חשוד במסגרת פרשה זו, בוטלו הגבלות דומות. אשר על כן וחרף קביעת ביהמ"ש קמא כי החשש לשיבוש הליכי חקירה ותיאום עדויות והשפעה על עדים עדיין דומיננטי (ראה פסקה 14 להחלטה), נקבע שיש לבטל את תנאי ההרחקה והאיסור בדבר יצירת קשר עם ראש עיריית צפת. עוד בוטל התנאי בדבר יצירת קשר עם עובדי עיריית צפת בנושאים הקשורים לעבודתו, תוך שנאסר עליו לשוחח עמם על הנושאים שעלו בחקירותיו.

תמצית טענות הצדדים

העוררת טוענת כי לא היה מקום לבטל את ההגבלות שנקבעו בהחלטת בית המשפט קמא מתאריך 6.4.17. מדובר בחקירה המלווה על ידי הפרקליטות ועל פני הדברים - כעולה מעמדת הפרקליטות בכתובים מתאריך 1.5.17 - יוגש כנגד המשיב כתב אישום בכפוף לשימוע. לגופו של עניין נטען, כי מתן האפשרות למשיב לחזור לתפקידו ולהיות בקשר עם גורמי העירה טומן בחובו חשש לביצוע עבירות נוספות מצד המשיב ובנוסף הדבר יקל עליו להשפיע על עדים פוטנציאליים ולשבש הליכי משפט. בנוסף, הדבר עלול להעביר מסר לעובדים רבים אשר נחקרו במסגרת פרשה זו, כי הם יהיו חשופים לאפשרות פגיעה במעמדם משום הדברים שמסרו בחקירה. בהקשר האחרון הפנתה העוררת למעמדו והשפעתו של המשיב בעירה שאינו נובע רק מסמכויותיו הפורמאליות אלא בעיקר משום קרבתו לראש העיר.

מנגד, טענה ב"כ המשיב כי החלטת בית המשפט קמא הינה מאוזנת ואין מקום להתערב בה. ב"כ המשיב הפנתה למספר שיקולים עיקריים אשר יש בהם כדי להביא לדחיית הערר: הראשון, כי המשיב הינו בגדר חשוד בלבד והגם שהחקירה כנגדו על פני הדברים הסתיימה, או כמעט הסתיימה, ההחלטה מה יעלה בגורל התיק צפויה להתקבל בעוד פרק זמן ניכר הנמדד בחודשים ארוכים אם לא למעלה מכך; השני, כי אין כל סיבה להפלות את המשיב לרעה ביחס לראש העירה, לגביו בוטלו תנאים מגבילים דומים; והשלישי, כי העילות בעניינו של המשיב אינן בעוצמה גבוהה - אין כל חשש שמא יחזור לביצוע עבירות פליליות ולו משום שהוא יהיה תחת "זכוית מגדלת" של גורמי אכיפת החוק ושל גורמי האופוזיציה בעירה. מאותם טעמים גם אין כל סיכוי לשיבוש מהלכי משפט, שאינה אלא טענה בעלמא ושאינה מגובה בכל ראיה בנדון.

דין ומסקנות

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בעיקרי חומרי החקירה שהועמדו לרשותי, סבורני שיש לקבל את הערר. כפי שציינתי לעיל, אני מסכים עם קביעות בית המשפט קמא בהחלטתו מתאריך 6.4.17. מדובר בחקירה שהקימה יסוד סביר לחשדות כנגד המשיב. על פני הדברים, וכמובן שמדובר במסקנות לכאוריות בלבד, מדובר במי שניצל את תפקידו כדי להתערב שלא כדין בעבודת עובדי העיריה והכל לצורך קידום האינטרסים של מקורביו ולשם השגת טובות הנאה אישיות. זאת ועוד, על פני הדברים המשיב אף "תרם תרומתו" והיה מעורב בהדחת פקח במחלקת ההנדסה של העיריה שפגע באינטרסים של הקבלן שהיה מקורב למשיב.

משכך, העילות אשר מצדיקות את המשך התנאים המגבילים עדיין תקפות - הן משום החשש שמא יחזור על מעשיו אך בעיקר משום החשש להשפעה על עדים ושיבוש מהלכי משפט. החשש הינו משמעותי בשים לב למעמדו של המשיב בעיריה, שכפי שעלה על פני הדברים מתיק החקירה, ידו בכל ויד כל בו. מדובר במי ששימש כעוזר ראש העיריה ועסק עובר למעצרו בכל נושאי העיריה, היה רשאי לפנות לכל עובדי העיריה וגם מבחינה פיזית אינו "כבול" למקום זה או אחר. מאפייני עבודתו של המשיב מוליכים למסקנה כי לא יהיה ניתן מבחינה מעשית לפקח ולוודא כי אכן ימלא אחר ההגבלות אותן קבע בית המשפט קמא שהינן רחבות ומקיפות ביותר (איסור שיחה עם מי מעובדי העיריה על נושאי החקירה; וכן איסור עיסוק בתחומי מנהל ההנדסה, נושאי רישוי ובניה, טיפול באגף לתכנון אסטרטגי, טיפול בנושאי כוח אדם ובכל נושא פסטיבל הכליזמרים). בשים לב לטיב החשדות כנגד המשיב ולכך כי ממעשיו הלכאוריים עולה כי מידת האמון שניתן לתת בו הינה מצומצמת, החזרתו לתפקידו בעת הנוכחית ולמצב בו ישוב ויעבוד בצמוד לחלק ניכר מהעדים שנחקרו בתיק ושנסרו כנגדו עדויותיהם, הינה בעייתית.

נתתי דעתי לטענות ב"כ המשיב בדבר הפגיעה במשיב, בכבודו ובפרנסתו (ור' בהקשר זה האמור בבש"פ 6817/07 מ"י נ' סיטבון, 31.10.07) ובשים לב שהמשיב הינו בגדר חשוד בלבד. מבלי להמעיט בחשיבות שיקולים אלה, אפנה לכך כי המשיב ממשיך לקבל משכורת חלקית וכן לכך שלא הוטל עליו איסור לעבוד ולעסוק בכל תחום אחר (והשווה בהקשר זה עם האמור בבש"פ 2841/13 חדיגה נ' מ"י, 6.5.15, פסקה 25).

אל מול השיקולים הפועלים לזכות המשיב לעיל, עומד האינטרס הציבורי שעלול להיפגע מביצוע עבירות נוספות וכן החשש לשיבוש מהלכי משפט והשפעה על עדים, כאשר העילה השניה היא הדומיננטית בענייננו. איני סבור שיש להראות בהקשר זה חשד לשיבוש קונקרטי או להצביע על מעשים אותם ביצע המשיב בפועל. החזרת המשיב לעבודה מקימה לכשעצמה חשש להתקיימות העילות לעיל וזאת בשים לב למהות תפקידו של המשיב שכל כולו להיות בקשר רציף עם גורמים רבים בעיריה ומחוצה לה.

עוד יש לזכור, כי מבלי להקל ראש בפגיעה במשיב, פרק הזמן בו נתון המשיב בתנאים מגבילים (כ 4 חודשים), אינו ארוך באופן יחסי בעיקר בשים לב להיקף החקירה והחומר שנאסף. ניתן אף לומר כי מדובר בחקירה שהתנהלה בקצב מזוז וכעולה מהודעת הפרקליטות (ר' המכתב מתאריך 1.5.17) אין מדובר בתיק שיעלה אבק במדפי הפרקליטות אלא בתיק שההחלטה בו תתקבל, יש להניח, בעתיד הקרוב. כמו כן, פרק הזמן שהתבקש על ידי העוררת הינו מידתי ואינו ארוך באופן יחסי. לכן יהיה ניתן להמשיך ולעקוב עוד כחודש - במידה ותתבקש הארכה נוספת - בדבר השלב החקירתי, או האחר, בו יהיה תיק החקירה (סיום חקירה, קבלת החלטה על ידי המאשימה, שימוע וכו').

באשר לביטול התנאים המגבילים (בהקשר לחזרה לעבודה) בעניינו של ראש העיריה, איני סבור כי יש לעשות בנדון גזירה שווה לעניינו - יש לזכור כי ראש העיר הינו נבחר ציבור. משכך, יש להניח כי השיקול אשר עמד בפני העוררת (שהסכימה לביטול התנאים הרלוונטיים בעניינו של ראש העיריה) היה החשש לפגיעה ברצון הבוחרים (ור' בהקשר זה בש"פ 5816/09 מ"י נ' זגורי, 9.9.09 וכן עניין חדיגה שהוזכר לעיל). המשיב, בניגוד לראש העיריה, הינו אך עובד עיריה. זאת ועוד, יש לזכור כי המצע הראייתי הלכאורי כנגד המשיב שונה מזה שקיים בעניינו של ראש העיריה. צינתי, כי קיים כנגד המשיב יסוד סביר לחשד כי הוא היה באופן אישי מעורב בהדחת פקח בנייה וקיימים הבדלים נוספים בינו לבין ראש העיריה.

סוף דבר, אני מורה על קבלת הערר במובן זה שהחלטת בית המשפט קמא מתאריך 14.5.17 - מבוטלת; והתנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט קמא מתאריך 6.4.17 ימשיכו לחול וזאת עד לתאריך 21.6.17.

המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לצדדים ותוודא טלפונית קבלתה.

העוררת תדאג לאסוף את החומר שהועמד לעיוני.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ז, 21 מאי 2017, בהעדר הצדדים.